

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/99/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615208216
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615208216.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľky: K. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. Y., V. XXX/X, zastúpená splnomocnenou zástupkyňou Boženou Ondrášovou, nar. XX.XX.XXXX, bytom N. Y., V. XXX/X, proti odporcovi: R. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. Y., T. XXX/X, v konaní o zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6C/292/2015-14 zo dňa 24.11.2015 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 6C/292/2015-18 zo dňa 24.11.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výroku, ktorým odporcovi uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľke od 01.10.2015 po 125,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, vo výroku o zameškanom výživnom, vo výroku o zmene rozsudku a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Výroku rozsudku okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom, ktorým návrh navrhovateľky vo zvyšku zamietol, **s a n e d o t ý k a .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd odporcu zaviazal povinnosťou prispievať na výživu navrhovateľky sumou 125,- eur mesačne, a to vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred počnúc dňom 01.10.2015 s tým, že vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol. O zameškanom výživnom rozhodol dopĺňacím rozsudkom tak, že dlžné výživné za obdobie od 01.10.2015 do 31.11.2015 v sume 100,- eur povolil odporcovi splácať v splátkach po 15,- eur mesačne spolu s bežným výživným v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Napokon o trovách konania rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov nepriznáva.

O nároku navrhovateľky rozhodoval podľa ustanovení § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine. Prvostupňový súd dôvodil tým, že naposledy bolo o výživnom pre navrhovateľku rozhodované rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/2/2014-38 zo dňa 20.03.2014, ktorým bolo odporcovi znížené výživné na navrhovateľku zo sumy 93,- eur na sumu 75,- eur, počnúc dňom 16.10.2013. V tom čase súd vychádzal z príjmu odporcu 445,- eur mesačne a zo skutočnosti, že odporca mal v tom čase okrem navrhovateľky vyživovaciu povinnosť voči ďalšej dcére Y. I., ktorá v tom čase študovala na vysokej škole. Odporcovi bolo súdom uložené prispievať na jej výživu po 106,22 eur mesačne. Navrhovateľka v čase poslednej úpravy bola študentkou 3. ročníka Hotelovej akadémie v Liptovskom Mikuláši, matkin príjem v tom čase činil 318,45 eur s tým, že mala ešte vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke a k staršej dcére Y.. Za rozhodujúcu skutočnosť pre zmenu výšky výživného súd určil skutočnosť, že navrhovateľka študuje v poslednom maturitnom ročníku a zároveň sa podstatne zmenili

pomery aj na strane odporcu, ktorému už zanikla vyživovacia povinnosť voči dcére Y. I., a to rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 7C/187/2013-18 zo dňa 09.09.2014 s účinnosťou od 01.09.2014. Okresný súd poukázal, že odporcovi sa zvýšil príjem zo sumy 445,53 eur na aktuálnych 550,- eur mesačne. Výšku príjmu súd zistil zo zhodných tvrdení účastníkov konania. Vzhľadom na uvedené potom okresný súd vyhodnotil návrh navrhovateľky ako čiastočne dôvodný. Okresný súd prihliadol aj na skutočnosť, že zvýšený príjem odporca dosiahol zvýšeným pracovným úsilím, keď popri svojej práci zastupuje aj ďalšieho neprítomného zamestnanca.

Dopĺňacím rozsudkom okresný súd určil dlžné výživné v celkovej výške 100,- eur za obdobie od 01.10.2015 do 31.11.2015, nakoľko nerozhodol o dlžnom výživnom priamo na pojednávaní.

O trovách prvostupňový súd rozhodol tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal, keďže si ich ani neuplatnili.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie odporca z toho dôvodu, že nesúhlasí so zvýšením výživného na plnoletú dcéru zo sumy 75,- eur na 140,- eur mesačne. Podľa jeho názoru okresný súd nedostatočne posúdil jeho finančné možnosti. Poukázal na to, že aby mohol splniť takéto rozhodnutie, vzal si prácu navyše a nemôže dôstojne žiť za takýchto podmienok. Zárobok za obdobie od októbra 2014 do októbra 2015 činí 535,50 eur a jeho mesačné výdavky pozostávajú zo 160,- eur na inkaso, 125,- eur splátka úveru, 140,- eur výživné, 10,- eur internet, 17,- eur televízia, 8,- eur telefón a 10,- eur lieky, čo spolu predstavuje čiastku 407,- eur. Na týždeň mu zostáva 16,- eur, a to je neúnosné.

Navrhovateľka sa k podanému odvolaniu vyjadrila v tom zmysle, že žiadala rozsudok okresného súdu potvrdiť. Poukázala na pravidelné mesačné výdavky, ktoré má spolu so svojou matkou, u ktorej býva a ktoré spolu predstavujú sumu 567,38 eur. Okrem toho v súvislosti s návštevou posledného ročníka strednej školy jej vznikli mimoriadne výdavky v celkovej výške 567,85 eur, najmä náklady na praktické maturity (180,- eur), náklady na stužkovú (200,- eur), certifikát k maturite (70,- eur), ďalej náklady na zakúpenie kníh, prihlášky na vysokú školu a iné. Záverom uviedla, že odporca jej okrem výživného nijako finančne nepomáha a neprispieva.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) postupom v zmysle ustanovenia § 156 ods. 3 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. Výroku rozsudku, ktorým návrh vo zvyšku zamietol, sa odvolací súd nedotkol, pretože nebol napadnutý odvolaním.

Podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd primárne uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia vyššie citovaného zákonného ustanovenia, keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v podrobnostiach na jeho závery odkazuje. Krajský súd dodáva, že v prípade aplikácie ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. nie je žiaduce, aby boli zopakované tie vecne správne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku okresného súdu, ako aj správne posúdenie, pretože práve za použitia ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. je postačujúce, ak vo vzťahu k odvolacím dôvodom, v danom prípade odporcu, sa len na zvýraznenie vecnej správnosti rozsudku okresného súdu zdôraznia podstatné a rozhodné skutočnosti a okolnosti. Uvedený postup a záver krajského súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „...odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

Pre úplnosť odvolací súd k odvolacím dôvodom uvádza, že dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O. s. p.). Hodnotením dôkazov

je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov.

V ďalšom sa krajský súd zaoberal odvolacími dôvodmi odporcu. K odvolacej námietke odporcu o tom, že prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil jeho majetkové pomery vzhľadom k jeho príjmu 535,50 eur mesačne netto, odvolací súd konštatuje, že táto námietka je nedôvodná, keďže už prvostupňový súd správne argumentoval tým, že odporcovi zanikla vyživovacia povinnosť vo výške 106,22 eur, a to už dňom 01.09.2014. Navyše odvolací súd konštatuje, že ak odporca dosahuje vyšší príjem z dôvodu zastupovania iného zamestnanca, fakticky si zvyšuje životnú úroveň, na ktorej má právo podieľať sa aj plnoleté dieťa, ktoré je výživou odkázané na oboch rodičov. Matka navrhovateľky si zjavne plní vyživovaciu povinnosť tým, že pokrýva plnoletej dcére predovšetkým základné životné náklady, kde sú zahrnuté aj náklady na bývanie, stravovanie a ošatenie, čo je vzhľadom na jej príjmové možnosti dostatočné.

Zároveň odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania, nakoľko tento výrok zodpovedá zákonu, ako aj zistenému skutkovému stavu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., nakoľko navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný a prináležala by mu náhrada trov odvolacieho konania, avšak tento si náhradu trov konania neuplatnil a zo spisového materiálu ani vznik trov odvolacieho konania nevyplýva.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.